

Yhteiskehittämällä kestävyyttä kiireiseen lukion arkeen Suomessa

Opettajat halusivat sitouttaa opiskelijoita ympäristö- ja kestävyyskysymyksiin, mutta he kohtasivat tutun haasteen: lukiolaisilla on tiukka aikataulu ja vain vähän aikaa tai kiinnostusta koulun ulkopuoliseen toimintaan. Vaikka opiskelijoiden innostaminen ja mukaan saaminen tuntui vaikealta, opettajien oman tiimin tuki ja vastuiden jakaminen auttoivat heitä pysymään aktiivisina ja sitoutuneina. Tiimissä syntyi yhteinen missio: kestävyys haluttiin tehdä näkyväksi osaksi lukion arkea. Näin pyrittiin vaikuttamaan opiskelijoiden asenteisiin ja myös pienentämään koko lukion ympäristöjalanjälkeä.

Useiden vuosien kokeilun, erilaisten aikataulujen testauksen ja oppimisen jälkeen opettajat onnistuivat löytämään motivoituneita opiskelijoita ja opiskelijoiden ilmastoryhmä saatiin perustettua. Tärkeää oli myös kartoittaa opiskelijoiden kiinnostuksen kohteita mm. kyselyin ja haastatteluin. Sitran Motivaatio-profiileihin tutustuminen avasi ymmärrystä, millaiset arvot ja motiivit kestävyYTEEN olisivat opiskelijoille tärkeitä. Nyt toimintaa toteutetaan opettajien ja opiskelijoiden yhdessä suunnitteleman vuosikellon avulla. Yhdessä kehitettiin toiminnasta kertyviin opintopisteisiin järjestelmä.

Mitä tehtiin ja mikä edesauttoi onnistumista?

Opiskelijaryhmä on toteuttanut monipuolisia aloitteita, kuten:

- Green Career -paneelikeskustelu, jossa yritysten edustajat kertoivat kestävyYTEEN liittyvistä urapoluista
- Kierrätysasemat ja pullojen ja tölkkien keräys retkirahaston kartuttamiseksi
- Second hand -vanhojentanssipukujen myyjäiset, joissa edistettiin kiertotalousajattelua
- Pikamuotiteemasta vierailuja alakouluihin pitämään työpajoja
- Kasvisruokakampanjoita ja biojätteen vähentämistä yhteistyössä ruokapalvelun kanssa

Lukion digitaalista infonäyttöä ruokalassa hyödynnetään aktiivisesti ympäristötiedon jakamisessa, pohdinnan herättämisessä ja viestinnässä.

Toiminnan onnistuminen on ollut mahdollista lukion johdon tuella – erityisesti rehtorin kannustavan asenteen ja kestävyYTEEN osoitettujen resurssien ansiosta. On ollut tärkeää ymmärtää, että koulun kulttuurin, käytäntöjen ja järjestelmien kehittäminen on hidasta, mutta täysin mahdollista. Pitkäjänteinen, jopa 10 vuoden aikajänne, kokeilut ja niistä oppiminen ovat keskeisiä.